

MAHARADŽI

ŠAPAT SRCA

Hvala. Došli smo da bi poslušali nešto veoma jednostavno. Obično mi tražimo nešto novo nešto drugačije. Nadamo se da ćemo čuti nešto što nikada nismo čuli. Jer ako je nešto novo i drugačije, to povezujemo sa uzbudljivim. Ali jedno sa drugim nema nikakve veze. Ako je nešto uzbudljivo to može biti i novo i staro. Može biti nešto neobično ili veoma poznato. To nema nikakve veze. Jer uzbuđenje mora doći iznutra.

Juče sam imao program u Los Angelesu i bilo je divno ponovo govoriti o toj poruci koja nije nova, već veoma stara. A opet to je poruka koja ne gubi svoju svežinu. Poruka koja govori o nama. Promeniću reč 'o nama'. Ona baš i nije podesna. Koristiću reč 'o meni'. Mogao bih koristiti reč 'o tebi', ali to bi bilo suviše neprijatno. Tako da ću koristiti reč 'o meni'. Za mene, postoje mnoge stvari koje se dešavaju tokom dana. Ako stignu neke loše vesti to je stvarnost. Ako imam svoje obaveze i to je stvarnost. Sve te stvari se dešavaju, kreću, menjaju. A stara vest je da postoji nešto što je stalno. Da u ovom promenljivom svetu, svetu koji se stalno okreće, postoji postojana stvarnost kroz sve što se dešavalo u našim životima. I ta stvarnost o kojoj govorim je stvarnost postojanja.

Ja znam kako ti sebe vidiš. Ti sebe vidiš na potpuno drugačiji način nego što zaista jesi. A to nije dobro. U redu je, ali nije dobro. Ko sam ja? Ako je moje dete pored mene ja postajem otac: "Ja sam otac." Je li sve u redu? Kako ti ide? Šta se dešava? Gde ideš? Kada ćeš se vratiti? To više nije moja stvar jer su svi odrasli. Neko upita: "Gde su deca?" Deca! To više nisu deca. Ali postoji taj deo mene. I onda postanem to. Uđem u kancelariju, tu je sva ta papirologija i sve te stvari koje treba da uradim, i postanem to. Ali ko sam ja? Šta sam ja? Ljudi me zovu imenom. I ja povezujem to ime sa mnom. Ali ko sam ja? Šta sam ja? Da li sam ja sve to komplikovano što vidim? Da li je moj život tako komplikovan kao što sam ga napravio? Samo da vas ponovo podsetim. Ja sam ti i tako dalje. I onda, da li sam ja zaista sve to sa čim merim svoj život, sve to dobro i loše? Da li sam to stvarno ja? Čovek koji prolazi kroz krize, čovek koji ide na odmor, čovek koji prolazi kroz ovo ili ono. Ili sam ja nešto drugo?

Objasniću ovo, jer čuli ste da Maharadži govori o miru. Pa kakve veze ima mir sa ovim. Ima veze. Dozvolite da vam objasnim. Ako bih mogao da vidim da unutar mene boravi jednostavnost, a ne složenost, da je u meni okean radosti, a ne vage i tegovi. To sam ja. To sam ja. Jednostavan, divan. Sa jednostavnom žeđi. Žeđi da budem ispunjen. Žeđi da budem u miru. Žeđi da budem radostan. Žeđi za razumevanjem. Postao sam jako dobar u sumnji. Sumnjam u sve. Ali moja sposobnost da sumnjam ne umanjuje moju sposobnost razumevanja. Želim da razumem, ne samo da sumnjam, želim odgovore ne samo pitanja.

UKLANJANJE TAME

Za sve što radimo imamo puno opravdanja, a u pozadini svih tih opravdanja je da budemo samo malo srećniji. To bi bilo jako dobro. To nije stvoreno. To što nas mir privlači, potreba za mirom nije stvorena već je urođena u svakom ljudskom biću. Čim počneš da shvataš da je to urođeno u ljudskom biću, reći ćeš: "Bolje da se okrenem tome. Jer bez obzira šta radim, ako se ne pobrinem za tu urođenu žeđ u mom životu ništa neće funkcionisati. Čak i ako funkcioniše, izgledaće prolazno."

Čuo si mnoge stvari. Čuo si da dobri dani dolaze, loši dani dolaze. Ovo dolazi, ono dolazi. I ja to koristim. Ja to zovem: "Usponi i padovi, usponi i padovi." Ali postoji mesto u tebi koje nije ni gore ni dole. Postoji mesto u tebi koje je postojano. I tu se dešava divno čudo, simfonija postojanja. Mir je u tebi. Mir je u tebi. Žeđ za mirom je u tebi. To su dobre vesti. Šta to znači? To znači da ne moraš da ga tražiš. Mnogi ljudi su dolazili i još uvek dolaze i

kažu: "Mi tražimo. Ja tražim." A ja ih pitam: "Šta tražite?" Jer ako zaista tražiš mir nećeš ga naći. Zašto? Zato što ga već imaš. Kako ćeš pronaći nešto što već imaš? Kako ćeš pronaći nešto što nikada nisi izgubio? Kako ćeš pronaći nešto što te je pratilo svakog dana tvog života. To se nalazi u dahu koji ulazi i izlazi iz tebe i donosi ti dar postojanja. Prijatelji moji to je čudo nad čudima.

Na sreću, u ovom životu postoji srce. Ono te gura da ne odustaneš već da ideš napred. Mnogi od nas bi stali na vrhuncu svog života i pogledali iza sebe, a srce kaže: "Ne, okreni se i idi napred." Ne zato što znaš, ne zato što ne znaš, već sledi reku vremena. Sledi reku vremena. Nemoj joj se suprotstavljati, kreći se sa njom, uči da tečeš sa njom, i povešće te na mesta na kojima nikada nisi bio. Jednostavna mesta, mesta koja treba da upoznaš. Ti. Idi. Idi sa sigurnošću. Mi sumnjamo u mnoge stvari u našem životu, ali ne sumnjamo ni u šta spolja. Mnogi kažu: "Kako znaš da me možeš dovesti do mira." Primer koji dajem je: zamisli da negde ideš, to je nepoznat grad i ti se izgubiš. Izgubio si se, i naravno tako iznerviran prva stvar je da odbijaš da priznaš da si se izgubio. I dalje voziš, voziš, voziš, nadajući se da ćeš naići na nešto poznato, shvatiti gde se nalaziš i da će sve biti u redu. Ali to se ne dešava. U stvari ti se sve više i više gubiš. Konačno proradi zdrav razum i kažeš: "Pitaću za pravac." I ovako ti to radiš. Ovo je najlepší deo. Spustiš prozor i kažeš: "Molim Vas gospodine da li znate gde je ta i ta ulica?" I čovek ti kaže: "Da, spusti se dva bloka niže i skreni desno." Ti kažeš: "Hvala." Spustiš prozor i kreneš dalje. Kako znaš? Kako znaš da taj čovek uopšte zna gde je ta ulica? Da li je moguće pretvoriti zbunjenost u jasnoću? Da. Da li je moguće komplikovano pretvoriti u jednostavno? Odgovor je da. Da li je moguće tamu zameniti svetlošću? Odgovor je da. Da li je moguće imati mir u ovom životu? Odgovor je da. Moguće je. Sada. Zašto? Kako? Zato što je mir u tebi.

Sve u životu je bilo udaljeno od mene pa sam morao do toga da dođem. Sve što nazivam dostignućem morao sam da steknem. Ako je to bila diploma, potvrda, dozvola, bilo šta. Stekni, stekni, stekni. Čitav život je bio: stekni, stekni... I odjednom se neko pojavi i kaže: "To što stvarno želiš da stekneš već imaš." Ovde ne govorimo o instant pirinču. Uzmeš konzervu staviš u mikrotalasnu pritisneš nekoliko dugmića: "Instant pirinač." Tamo gde sam odrastao imali smo farmu i gajili smo pirinač. Basmati, indijski, pirinač. Deradun je bio pravo mesto za uzgajanje pirinča. Pravo mesto. I kada bi se u kući kuvao pirinač, mogao si ga namirisati sa velike daljine. I dobro je mirisao. "Instant pirinač." Isto tako možeš jesti i svoju čarapu. Možda ćeš duže vremena biti sit. I možda je hranljivija. I definitivno nema puno karbonata. Moguće je da će biti i ukusnija. Ko zna. Zависи koliko si je dugo nosio. Mi živimo u tom instant svetu i to nije šala. Hoću sve sada, sada... Kada govorimo o nečemu što si uvek imao u svom životu, tu nema ničeg na brzinu.

Da li želiš da čuješ šapat? Zašto šapuće? Zato što je ostavljeno po strani. Zato se utišaj. Utišaj. Nešto šapuće. Pusti da dođe. Pozovi ga, da ti se sve više i više približi. Jer sada taj glas, taj šapat, želja za mirom i ispunjenjem neće biti ignorisana već prihvaćena. Ti se tako moraš pripremiti. To su najjednostavnije stvari koje moraš uraditi. Ne govorim o nekim čudnim glasovima u nama. Jer to i nije glas, nije glas, već veliki komplikator koji radi. Sve iskomplikuje. Prvo te natera da se zaljubiš u tu stvar u izlogu, i natera te da je kupiš. Nakon toga sve se okrene. I kad to doneseš kući više te uopšte ne interesuje i na kraju završi, hvala Bogu, u velikom plakaru. Ljudi obožavaju plakare. Kad sretnoš nekoga to je kao: "Ta kuća ima divan plakar." Jer znaš da ćeš kupovati te stvari, za koje ti veliki komplikator kaže: "Kupi to, to ti treba." Samo da pogledam. Uđeš, cena je visoka. Razmisliću. U redu. Hoćeš. Naravno da ćeš razmisliti. "Treba mi to, želim to." "Moram nešto sebi da kupim. Dugo sebi ništa nisam kupio. Biće to poklon, rani rođendanski poklon za mene." Hiljade opravdanja. Onda daš kreditnu karticu i to kupiš. I sad kad si to kupio više ti ne treba i završi u plakaru. A glas koji je u tebi je uvek tražio samo jednu stvar. To je taj mir, to ispunjenje i ništa drugo. Ne nešto treće, četvrto ili peto. Postojao je samo jedan zahtev još od vremena kad si bio malo dete i biće sve dotle dok si živ. Da budeš ispunjen.

DEFINICIJA USPEHA

Poslušaj ono što se govori, jer ovo je priča tvog života. Možda ovo nije ništa novo već tako staro. I zaista je uzbudljivo. Budi oduševljen saznanjem da je mir u tebi. I da će uvek biti u tebi. Budi oduševljen saznanjem da je ovo tvoja prilika. Budi oduševljen saznanjem da se najveće čudo dešava. Ti si živ. Živ. Promeni svoj način merenja. Ako želiš da znaš koja je definicija uspeha, reći ću ti. Uspeh je, kada primetiš i prihvatiš priliku. To je uspeh. Ako primetiš priliku, ali je ne prihvatiš, to je neuspeh. Ako tražiš uspeh onda pogledaj sebe. Tu leži uspeh. Ovaj život je uspeh. A svaki dah koji ulazi u tebe je veliki podsetnik. To je ritam, simfonija koja te podseća da si živ. Ti postojiš. Najnežniji podsetnik koji bi mogao imati. I u tome je tvoj mir.

Ja ništa ne prodajem. Došao sam da te podsetim da ti je potreban mir u životu. Ti imaš velike planove, i zbog tih planova si važna osoba. Izvinite, ali to je istina. Ne daj bože da se smanje ti veliki planovi. Više ne bi bio tako važan. Tu sam da ti kažem da si važan bez obzira na planove. Zato što si živ. To je najveće čudo, najveći dar. I to ti je dato. Dato. Ne pitaj se: "Ko mi je to dao?" Prihvati, dato ti je. Ako želiš da budeš uspešan u životu moraš da prihvatiš svaku priliku. Ako vidiš ovaj život kao priliku za mir, prihvati je. Ako vidiš ovo postojanje kao priliku da budeš ispunjen, prihvati je. To je uspeh. Diploma na zidu, nije uspeh. Diploma srca je uspeh. Urami na tom divnom zidu tu divnu, divnu poeziju koja te budi svakog dana. Svakog dana. I sve više te inspiriše da prihvatiš priliku tog divnog mira koji je moguć u tvom životu.

Hvala Vam. Hvala što ste došli večeras. Drago mi je da ste došli i da ćete nešto poneti sa sobom. Jer ovo je divna, divna priča. Hvala i laku noć.

OTKRITI VIŠE: WWW.PORUKAMIRA.ORG.YU

TEL. SEKRETARICA BROJ - 064-704015221